

Opponencia Kovács Dániel diplomamunkájához

Dániel diplomaterve témájaként egy régóta magára hagyott, jobb sorsa érdemes műemlék épületet választott. Felvetése nagyon aktuális, számos történeti épületünk esetében merül fel a kérdés, hogy mit és hogyan lehetne kezdeni velük. Mik azok az új funkciók, melyek újból élettel tudnák megtölteni az egykori tereket, milyen forrásokból lehet az általában tetemes költségeket fedezni, hogyan lehet hosszútávon önfenntartóvá tenni. Általános elvárásként merül fel a közcélú hasznosítás, lehetőleg minél kevesebb állami szerepvállalással. A diplomaterv két fő funkciója - zeneiskola és koncertterem - amellet, hogy harmonikusan egészíti ki egymást, erősen kötődik a környezetéhez történetileg is, és el is tudja velünk hitetni, hogy jól kihasználta, gazdaságosan fenntartható épületegyüttesről van szó.

Az alapkonceptió a meglévő épület kortárs beavatkozások segítségével történő felújítása és átalakítása, valamint az új koncertterem organikus integrálása volt. Az egykori lovarda megújulása egyszerre példás értékmegőrzés és bátor huszonegyedik századi gesztus. A tervezett funkciók konzekvensen követik az eredeti alaprajzi rendszert - az eltolt négyes osztást - az új elvárásoknak megfelelő, változatos téri helyzeteket generáló módosításokkal - földemek megtartása, áttörése, átalakítása. Egyszerre figyelhető meg a meglévő elemek megőrzésének érzékenysége, bátor, nagyvonalú mai átirata, az újonnan létrehozott részek párbeszédre törekvése, értékteremtő hozzáadása. A koncertterem elhelyezése, aránya és tömege jól illeszkedik a meglévő épülethez, nem konkurenciaként van jelen, többé teszi azt.

Az alaprajzi kialakítás átgondolt, érződik a tervező alapos utánajárása, a témában megszerzett tudása. A két funkció elválasztása egyszerre biztosítja a független, zavartalan működést és a harmonikus kapcsolatot, együttélés lehetőségét. A szerkesztés racionális, tiszta, jól működő, a kapcsolatok, megközelítések ideálisak.

A felületek, burkolatok megválasztása szintén egyszerre figyelmes és mai. A külső homlokzatok a kastély rekonstrukciójához illő megoldásai minden új elemet nélkülöznek, az eredeti értékekkel születnek újjá, míg a belső szerkezetek esetében egy homogén átértelmezés teremt mai, kortárs világot. Az új elemeknél szintén a homogenitás az egyik szempont, a funkcióból következnek a fa belső felületek és a régi épület hatásaként értelmezhető a réz külső burkolat.

A műszaki tartalom az előzőekhez hasonlóan magas színvonalú, minden részletre kiterjedő.

Az előtanulmányoktól kezdődően egy kiemelkedő, alapos munkáról van szó, ahol az alaposság a folyamat során végig megmaradt. A tervezői döntések logikusak, és szinte kivétel nélkül jó irányba terelték a folyamatot.

Csupán két apró részlet van, mely zavarónak hat számomra: az épület körüli térrendezés és térburkolatok sematikusnak, a terv egészéhez képest elnagyoltnak, unalmasnak tűnik. A másik nem túl meggyőző részlet a zeneiskola emeleti terméinek természetes megvilágítása. Az alkalmazott pontszerű, elszórt tető bevilágítók helyett valami nagyvonalúbb, összefogottabb megoldás jobban illene számomra az épülethez.

Budapest, 2012.07.02.

Szentirmai Tamás